

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1350**z dnia 3 sierpnia 2015 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących z Indii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 2603/2000 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących między innymi z Indii. Rozporządzeniem (WE) nr 1645/2005 ⁽³⁾ Rada zmieniła poziom środków wyrównawczych obowiązujących względem przywozu PET z Indii. Zmiany wynikały z przyspieszonego przeglądu wszczętego zgodnie z art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009. W następstwie przeglądu wygaśnięcia Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 193/2007 ⁽⁴⁾ ostateczne cło wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat. W następstwie częściowych przeglądów okresowych przedmiotowe środki wyrównawcze zmieniono następnie rozporządzeniem Rady (WE) nr 1286/2008 ⁽⁵⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 906/2011 ⁽⁶⁾. Ostatni częściowy przegląd okresowy został zakończony rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 559/2012 ⁽⁷⁾ bez wprowadzania zmian w obowiązujących środkach. W następstwie kolejnego przeglądu wygaśnięcia Rada nałożyła rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 461/2013 ⁽⁸⁾ ostateczne cło wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat. Decyzją nr 2000/745/WE ⁽⁹⁾ Komisja przyjęła zobowiązania określające minimalną cenę importową oferowaną przez trzech producentów eksportujących z Indii. Decyzją wykonawczą 2014/109/UE ⁽¹⁰⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązań ze względu na zmianę okoliczności, w jakich zobowiązania zostały przyjęte.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2603/2000 z dnia 27 listopada 2000 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii oraz kończące postępowanie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indonezji, Republiki Korei oraz Tajwanu (Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1645/2005 z dnia 6 października 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2603/2000 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego między innymi z Indii (Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 193/2007 z dnia 22 lutego 2007 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 (Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 34).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1286/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 906/2011 z dnia 2 września 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 232 z 9.9.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 559/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego dotyczącego środków wyrównawczych stosowanych wobec przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 168 z 28.6.2012, s. 6).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 z dnia 21 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 137 z 23.5.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Decyzja 2000/745/WE z dnia 29 listopada 2000 r. przyjmująca zobowiązania złożone w związku z postępowaniami antydumpingowymi i antysubsydijnymi dotyczącymi przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 88).

⁽¹⁰⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/109/UE z dnia 4 lutego 2014 r. uchylająca decyzję 2000/745/WE przyjmującą zobowiązania złożone w związku z postępowaniem antydumpingowym i antysubsydijnym dotyczącymi przywozu politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego między innymi z Indii (Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 35).

- (2) Stawki cła ustalone dla producentów indywidualnych w Indiach wynoszą od 0 do 106,5 EUR za tonę, natomiast na przywóz od wszystkich pozostałych producentów nałożono stawkę rezydualną wynoszącą 69,4 EUR za tonę.

1.2. Wszczęcie dwóch częściowych przeglądów okresowych

- (3) Dwa wnioski o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego zostały złożone odpowiednio przez Dhunseri Petrochem & Tea Limited („Dhunseri”) oraz Reliance Industries Limited („Reliance”), indyjskich producentów eksportujących PET („wnioskodawcy”). Wnioskodawcy ograniczyli swoje wnioski do zbadania dotyczących ich przypadków subsydiowania.
- (4) Wnioskodawcy przedstawili dowody *prima facie* świadczące o tym, iż dalsze stosowanie środków na dotychczasowym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków subsydiów stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. Wnioskodawcy przedstawili w szczególności dowody *prima facie* świadczące o tym, że kwoty subsydiów, które zostały im przyznane, spadły znacznie poniżej poziomu stosowanych wobec nich stawek cła.
- (5) W przypadku przedsiębiorstwa Dhunseri, spadek ogólnego poziomu subsydiów miałyby wynikać z utraty statusu jednostki zorientowanej na wywóz i z obniżenia należności celnych przywózowych za surowce wykorzystane do wytworzenia produktu objętego postępowaniem od czasu dochodzenia, które doprowadziło do wprowadzenia środków na obecnym poziomie.
- (6) W przypadku Reliance ten spadek ogólnego poziomu subsydiów wynikałyby z zakończenia stosowania programu „paszportowego” uprawnień celnych („Duty Entitlement Passbook Scheme”) i programu zachęt dla posiadaczy statusu („Status Holder Incentive Scrip Scheme”) oraz obniżki kwot przysługujących wnioskodawcy w ramach innych programów, takich jak program „Focus Market”, program „Focus Product”, program „Advance Authorisation” i program wspierania wywozu dóbr inwestycyjnych („Export Promotion Capital Goods Scheme”).
- (7) Ustalwszy, że każdy wniosek zawierał wystarczające dowody *prima facie*, Komisja ogłosiła dwoma zawiadomieniami, odpowiednio w dniu 6 czerwca 2014 r. ⁽¹⁾ i w dniu 1 sierpnia 2014 r. ⁽²⁾, wszczęcie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego. Przeglądy zostały ograniczone w swoim zakresie do zbadania subsydiowania w odniesieniu do poszczególnych wnioskodawców.

1.3. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (8) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu przeglądów wnioskodawców, przedstawiciele państwa wywozu oraz stowarzyszenie producentów unijnych. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniach o wszczęciu.
- (9) Przedsiębiorstwo Reliance wniosło o przesłuchanie i uzyskało taką możliwość.
- (10) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusze wnioskodawcom oraz rządowi Indii („GOI”) i otrzymała odpowiedzi w ustalonych terminach.
- (11) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje niezbędne do ustalenia subsydiowania. Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie przedsiębiorstw Dhunseri w Kalkucie i Reliance w Bombaju oraz w siedzibie rządu Indii w New Delhi (Dyrekcja Generalna ds. Handlu Zagranicznego i Ministerstwo Handlu) oraz w Kalkucie (Departament Handlu i Przemysłu rządu Bengalu Zachodniego).

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (12) Dochodzenie dotyczące subsydiowania objęło okres od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2014 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”).

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych politerefalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii (Dz.U. C 171 z 6.6.2014, s. 11).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych politerefalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii (Dz.U. C 250 z 1.8.2014, s. 11).

1.5. Ujawnienie ustaleń

- (13) W dniach 16 czerwca i 1 lipca 2015 r. rząd Indii i pozostałe zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, w oparciu o które Komisja zamierza zaproponować zmianę stawek celnych mających zastosowanie do przedsiębiorstw Dhunseri i Reliance. Wspomniane strony miały również stosowną ilość czasu na zgłoszenie uwag. Wszystkie opinie i uwagi zostały należycie wzięte pod uwagę, jak przedstawiono poniżej.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (14) Produktem poddanym przeglądowi są PET o lepkości co najmniej 78 ml/g, zgodnie z normą ISO 1628-5, obecnie objęte kodem CN 3907 60 20 i pochodzące z Indii („produkt objęty postępowaniem”).

2.2. Produkt podobny

- (15) Dochodzenie wykazało, że produkt objęty postępowaniem jest identyczny pod względem właściwości fizycznych i chemicznych oraz zastosowań z produktem wytwarzanym i sprzedawanym na rynku krajowym w Indiach. Stwierdzono zatem, że produkty sprzedawane na rynku krajowym i zagranicznym są produktami podobnymi w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. WYNIKI DOCHODZENIA

3.1. Subsydiowanie

- (16) Na podstawie informacji przedłożonych przez GOI i wnioskodawców oraz w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia:

Programy ogólnokrajowe:

- a) Program „Advance Authorisation” („AAS”)
- b) Program ceł zwrotnych („DDS”)
- c) Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)
- d) Program „Focus Market” („FMS”)
- e) Program „Focus Product” („FPS”)
- f) System motywowania do dodatkowego wywozu („IEIS”)
- g) Program „Income Tax Incentive for Research and Development” („ITIRAD”)

Programy regionalne:

- h) Programy subsydiowania stanu Bengal Zachodni/systemy zachęt rządu Bengal Zachodniego („WBIS”)

Rzekomo zakończone/niemające zastosowania programy ogólnokrajowe, poprzednio wykorzystywane przez wnioskodawców:

- i) Jednostki zorientowane na wywóz („EOU”) i Specjalne strefy ekonomiczne („SSE”)
- j) Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)
- k) Program zachęt dla posiadaczy statusu („SHIS”)

Rzekomo zakończone/niemające zastosowania programy regionalne, poprzednio wykorzystywane przez wnioskodawców:

- l) Program „Capital Investment Incentive” („CIIS”) rządu stanu Gudżarat

- (17) Programy wymienione w motywie 16 lit. a), c)–f) oraz i)–k) powyżej opierają się na Ustawie o rozwoju i regulacji handlu zagranicznego z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które ministerstwo handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dokument „Polityka handlu zagranicznego” odnoszący się do OD niniejszego dochodzenia to „Foreign Trade Policy 2009-2014” („FTP 09-14”). Ponadto rząd Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 09-14”) przedstawił również procedury, które regulują „FTP 09-14”. Podręcznik procedur jest regularnie aktualizowany. W dniu 1 kwietnia 2015 r. Rząd Indii opublikował nowe FTP 2015–2020, zamykając programy FMS i FPS.
- (18) Program wymieniony wyżej w motywie 16 lit. b) opiera się na dziale 75 ustawy o cłach z 1962 r., dziale 37 ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r., działach 93 A i 94 ustawy o finansach z 1994 r. oraz przepisach dotyczących ceł, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r. Stawki zwrotu ceł są regularnie publikowane.
- (19) Program wymieniony wyżej w motywie 16 lit. g) opiera się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., która jest corocznie modyfikowana Ustawą o finansach.
- (20) Program wymieniony wyżej w motywie 16 lit. h) jest zarządzany przez rząd Bengal Zachodniego i ustanowiony w drodze komunikatu Departamentu Handlu i Przemysłu rządu Bengal Zachodniego nr 580-CI/H z dnia 22 czerwca 1999 r.
- (21) Programem wymienionym wyżej w motywie 16 lit. l) zarządza rząd stanu Gudżarat, opierając się na polityce zachęty dla przemysłu prowadzonej przez ten stan.
- (22) Dochodzenie wykazało, że programy wymienione powyżej w motywie 16 lit. i) – l) zostały zakończone lub nie mogą być już wykorzystywane przez wnioskodawców.

3.2. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

- (23) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo Reliance korzystało z programu AAS podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

3.2.1. Podstawa prawna

- (24) Szczegółowy opis programu znajduje się w pkt od 4.1.1 do 4.1.14 „FTP 09-14” oraz w rozdziałach od 4.1 do 4.30 PP I 09-14.

3.2.2. Kwalifikowalność

- (25) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 26. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi kwalifikują się do programu AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do podprogram AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w programie AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 FTP 09-14, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („export oriented units”), kwalifikują się do udziału w podprogramie AAS dotyczącym kategorii „uznanych za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim dla producentów eksportujących przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

3.2.3. Praktyczne zastosowanie

- (26) Program AAS ma zastosowanie do:
- (a) wywozu fizycznego: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z rodzajem produktu przeznaczonego na wywóz;

- (b) zapotrzebowania rocznego: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może — do pewnej wartości progowej ustalonej na podstawie jego działalności eksportowej z poprzednich okresów — sprowadzać bezcłowo wszelkie komponenty, jakie zostaną wykorzystane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
- (c) dostaw pośrednich: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces produkcyjny. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu materiałów do produkcji oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
- (d) kategorii „uznanych za wywóz”: ten podprogram umożliwi głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów do produkcji, które wymagane są przy produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz” kategoriom klientów wymienionych w pkt 8.2. lit. b) do f), lit. g), i) oraz j) „FTP-09-14”. Według rządu Indii sprzedaż „uznana za wywóz” odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawanych jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do jednostek zorientowanych na wywóz lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej;
- (e) ARO: posiadacz zezwolenia w ramach programu AAS zamierzający sprowadzać komponenty do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich korzystając z ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 „FTP 09-14” (tj. z programu AAS dla dostaw pośrednich/kategorii uznawanych za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO podatki i należności celne refundowane są dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
- (f) krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej): podprogram ten, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z pkt 8.3 „FTP 09-14” (tj. z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany wywóz oraz zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (27) Komisja ustaliła, że w trakcie okresu objętego dochodzeniem przeglądowym Reliance nadal stosowało tylko jeden z tych podprogramów związanych z produktem objętym postępowaniem, a mianowicie AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego. W związku z tym nie ma potrzeby zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.
- (28) W odniesieniu do korzystania z programu AAS z tytułu wywozu fizycznego, o którym mowa w motywie 26 lit. a), zarówno ulga przywozowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia zaliczkowego. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia zaliczkowego. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach programu AAS ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (Standard Input Output Norms, „SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty postępowaniem.
- (29) Aby umożliwić przeprowadzenie kontroli przez rząd Indii, posiadacz pozwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia rejestru rzeczywistego zużycia towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju na podstawie każdego pozwolenia, we wskazanym formacie (pkt 4.26, 4.30 i załącznik 23 do HOP I 09-14). Rejestr ten musi podlegać weryfikacji przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z dodatkiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (30) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia określonego końcowego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia (24 miesiące z możliwością dwukrotnego przedłużenia każdorazowo o 6 miesięcy).

- (31) Komisja ustaliła brak bliskiego związku między przywozonymi materiałami do produkcji a wywozonymi produktami gotowymi. Kwalifikowalne materiały do produkcji są przywożone i wykorzystywane również do wytwarzania produktów innych niż produkt objęty postępowaniem. Ponadto zezwolenia dla różnych produktów mogą być i są łączone. Oznacza to, że wywóz na podstawie zezwolenia AAS jednego produktu może dać prawo do bezcłowego przywozu komponentów na podstawie zezwolenia AAS dla innego produktu. Podczas wizyty weryfikacyjnej przeprowadzonej przez Komisję Reliance potwierdziło, że ze względu na brak jasnego powiązania, wykorzystanie materiałów do produkcji jest zgłaszane na podstawie SIONów. Jeżeli chodzi o wymagania dotyczące weryfikacji, o których mowa w motywie 29 niniejszego rozporządzenia, przedsiębiorstwo nie prowadziło ewidencji, która stanowiłaby dowód na to, że przeprowadzono audyt zewnętrzny. Podsumowując, Komisja stwierdziła, że Reliance nie było w stanie wykazać, że odnośne postanowienia FTP zostały spełnione.

3.2.4. Wnioski dotyczące programu AAS

- (32) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsyduium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, tj. finansowy wkład rządu Indii, ponieważ zmniejsza jego wpływ z cła, które w przeciwnym wypadku byłyby należne i przyznaje korzyści eksporterom objętym dochodzeniem poprawiając ich płynność finansową.
- (33) Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu. Podprogram objęty przedmiotową sprawą jest zatem niewątpliwie prawnie uzależniony od wyników wywozu i w związku z tym powinien być uznany za szczególnie i stanowić podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (34) Podprogramu uwzględnionego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załączniku I lit i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznego systemu lub procedury weryfikacji w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty zostały zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Uznaje się również, że same normy SION dotyczące produktu objętego postępowaniem nie były wystarczająco precyzyjne i nie mogą same w sobie być uznane za system weryfikacji rzeczywistego zużycia, ponieważ struktura tych standardowych norm nie pozwala rządowi Indii zweryfikować z dostateczną dokładnością, jakiej wartości komponenty zostały zużyte w produkcji przeznaczony na wywóz. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych komponentach, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (część II pkt 5 w załączniku II oraz część II pkt 3 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego).
- (35) Podprogram, o którym mowa w motywie 26 lit. a), stanowi zatem podstawę środków wyrównawczych.

3.2.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (36) Przy braku dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki produkcji czy systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze korzyść stanowiąca podstawę środków wyrównawczych to umorzenie całości należności celnych przywozowych, zwykle należnych przy przywozie komponentów. W związku z powyższym należy zauważyć, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Jeżeli zatem nie zostanie wykazany odpowiedni poziom monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Zgodnie z częścią II załącznika II oraz częścią III załącznika II do rozporządzenia podstawowego obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.
- (37) Jak wyjaśniono w motywie 31, nadanie uprawnienia do uzyskania korzyści (tj. wywozu na podstawie zezwolenia) i przyznanie korzyści (tj. bezcłowego przywozu materiałów do produkcji) są jedynie luźno ze sobą powiązane. Nie muszą one występować w określonej kolejności ani w krótkim przedziale czasu. Możliwe jest więc, że uprawnienie nadawane jest w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, natomiast powiązane z nim

przyznanie korzyści może nastąpić zarówno przed, jak i po tym okresie. Ponadto, dzięki łączeniu, uprawnienie do uzyskania korzyści na podstawie zezwolenia na jeden produkt może zostać przeniesione tak, że ostatecznie przynosi korzyść dzięki innemu produktowi.

- (38) W dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obecnej stawki celnej w odniesieniu do Reliance, tj. rozporządzeniu (UE) nr 906/2011 („poprzednie rozporządzenie”), kwota subsydium wynikająca z korzystania z AAS została obliczona dla Reliance na podstawie niepobranych ceł przywozowych na materiały przywożone dla wszystkich produktów w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ta kwota subsydium została następnie przydzielona do łącznej kwoty obrotów z wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (39) W ramach niniejszego przeglądu Komisja nie dysponowała danymi dla wszystkich przywozów dokonanych na podstawie zezwolenia AAS, które miały miejsce w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Dane te zostały wykorzystane w poprzednim dochodzeniu, gdy po raz pierwszy określono w odniesieniu do przedsiębiorstwa Reliance stopę subsydiowania w ramach AAS. Zamiast tego Reliance dostarczyło dane dotyczące zezwoleń AAS otwartych tylko podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym i tylko w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Komisja poinformowała Reliance, że ze względów omówionych w motywach 31 i 37 niniejszego rozporządzenia, dane te zostały uznane za niewystarczające i zwróciła się do przedsiębiorstwa o dostarczenie odnośnych informacji wymaganych w kwestionariuszu. Reliance nie dostarczyło wymaganych informacji, wyjaśniając, że materiały przywożone w ramach AAS i służące do produkcji PET były również przywożone w ramach zezwolenia AAS otwartego dla wielu innych produktów, w tym produktów wytworzonych przez inne sektory działalności gospodarczej przedsiębiorstwa.
- (40) Z powodu braku odpowiednich danych Komisja nie była w stanie obliczyć kwoty subsydium na podstawie niepobranych ceł przywozowych na materiały przywożone dla wszystkich produktów w ramach programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, tak jak w poprzednim dochodzeniu. W tych okolicznościach, jak zaproponowało przedsiębiorstwo Reliance, obliczenia zostały przeprowadzone na podstawie całkowitych transakcji wywozowych rozliczonych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na podstawie zezwoleń AAS powiązanych z produktem objętym postępowaniem. Rząd Indii potwierdził, że jest mało prawdopodobne, by przedsiębiorstwo nie domagało się korzyści, do których jest uprawnione na podstawie zezwolenia w ramach AAS. Na tej podstawie, korzystając z SION, można w sposób wiarygodny wyliczyć kwotę cla zaoszczędzonego na przywożone materiały do produkcji.
- (41) Stopa subsydiowania w okresie objętym dochodzeniem dla przedsiębiorstwa Reliance, ustalona w odniesieniu do tego programu, wyniosła 4,67 %.

3.2.6. Uwagi dotyczące ostatecznych ustaleń

- (42) Reliance sprzeciwiło się wykorzystywaniu normy SION dla obliczenia korzyści w ramach AAS. Przedsiębiorstwo wskazało, że Komisja zastosowała tę metodę ponieważ, hipotetycznie, Reliance mogłoby korzystać z zezwoleń w ramach AAS wydawanych dla innych produktów w celu przywozu surowców stosowanych do produkcji PET. Reliance stwierdziło, że Komisja nie poparła tego twierdzenia. Przedsiębiorstwo utrzymywało również, że przy zastosowaniu metody opartej na normie SION Komisja obliczyła możliwie najwyższą kwotę korzyści, jakie Reliance mogło hipotetycznie otrzymać. Reliance stwierdziło także, że w poprzednich dochodzeniach Komisja wzięła pod uwagę tylko rzeczywiste korzyści uzyskane w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, a nie hipotetyczne korzyści, które mogły zostać uzyskane dla innych produktów. Reliance stwierdziło, że przy obliczaniu korzyści w ramach AAS Komisja powinna była uwzględnić jedynie niepobrane cło z tytułu całego przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym dokonanego na podstawie aktywnego zezwolenia AAS otwartego dla PET.
- (43) Komisja zauważa przede wszystkim, że metodyka zastosowana w obecnym dochodzeniu została opracowana przez Reliance. Komisja zauważa również, że nie jest tylko hipotezą, że surowce przywożone w ramach zezwoleń AAS otwartych dla produktów innych niż PET są używane do produkcji PET, a surowce przywożone w ramach zezwoleń na PET nie są. Ze względu na swoją strukturę, materiały do produkcji PET przywożone bezcłowo przez Reliance w ramach zezwoleń AAS nie stanowią bezpośrednich materiałów wykorzystywanych w produkcji, lecz są podstawowymi surowcami, takimi jak benzyna ciężka. Jak potwierdziło Reliance w trakcie dochodzenia i jak zauważono w motywie 31 powyżej, te podstawowe surowce są przywożone na podstawie zezwoleń AAS na inne produkty z i spoza sektora petrochemicznego (oraz wykorzystywane do ich wytwarzania). Nie istnieją żadne indywidualne systemy zamknięte do produkcji każdego z tych produktów i w związku z tym materiały do produkcji przywożone w ramach zezwoleń AAS dla PET są mieszane między innymi z innymi materiałami do

produkcji przywożonymi w ramach zezwoleń AAS dla innych produktów. Z tej mieszanki wytwarzany jest szereg produktów przeznaczonych na wywóz w ramach zezwoleń AAS lub innych programów i na rynek krajowy. Wbrew temu, co twierdzi Reliance, sytuacja ta, wraz z uwagami wymienionymi w powyższym motywie 37, potwierdza, że określenie rzeczywistych korzyści przyznanych z tytułu wywozu PET w ODP nie może ograniczać się do analizy przywozu materiałów do produkcji na podstawie zezwoleń AAS dla PET w tym okresie.

- (44) Co się tyczy praktyki stosowanej w poprzednich dochodzeniach przypomnianych przez Reliance, istotne jest dochodzenie, które doprowadziło do nałożenia obecnej stawki celnej. Jak wspomniano w motywach 38 do 40 powyżej, Komisja nie otrzymała wystarczających danych, aby stosować tę metodę. A zatem, w świetle tego faktu Komisja ustaliła, że metodyka zastosowana w obecnym dochodzeniu dokładnie odzwierciedla jednak rzeczywistą korzyść przyznaną z tytułu AAS w momencie wywozu PET w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (45) Komisja nie zgadza się, że wybraną metodyką oblicza się najwyższą możliwą kwotę korzyści, jakie Reliance mogło otrzymać z tytułu wywozu PET. Obliczenia oparte są na cenach i cłach mających zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym podczas gdy, jak wyjaśniono w motywie 37 powyżej, przedmiotowy wywóz mógł mieć miejsce przed tym okresem, w jego trakcie i po nim. Co się tyczy uznania za hipotetyczną korzyść obliczonej przez Komisję, jak wyjaśniono w motywie 40 powyżej, rząd Indii potwierdził, że jest mało prawdopodobne, by przedsiębiorstwo nie domagało się korzyści, do których jest uprawnione na podstawie zezwolenia w ramach AAS. Przedsiębiorstwo będzie dokonywać wywozu w ramach AAS wyłącznie w przypadku, gdy dokonało już przywozu odpowiednich materiałów do produkcji lub zamierza to zrobić w bliskiej przyszłości. W przeciwnym wypadku przedsiębiorstwo wybrałoby program DDS, opisany poniżej, który nie wymaga dokonywania przywozu materiałów. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Reliance nie wysunęło żadnych argumentów wyjaśniających, dlaczego nie będzie mogło wystąpić o uzyskanie korzyści, do których ma prawo z tytułu wywozu w ramach AAS.
- (46) Przedsiębiorstwo Reliance wraz z rządem Indii argumentowało, że korzyść obliczona na podstawie AAS powinna ograniczać się do nadwyżki korzyści otrzymanej przez Reliance. Reliance wraz z rządem Indii argumentowało, że program AAS należy uznać za system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji dopuszczalny zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego z powodu istnienia systemu opartego na dodatku 23, w ramach którego zgłaszane są wartości rzeczywistego zużycia. Według Reliance i rządu Indii fakt ten, wraz z poświadczeniem dodatku 23 przez niezależnych audytorów i możliwością przeprowadzenia audytu przez rząd Indii, stanowi odpowiedni proces monitorowania. Wreszcie, Reliance stwierdziło, że ze względu na jego skuteczność, o ile przestrzega się norm SION, rząd Indii może być pewien, że nie zostaje przyznane żadne nadmierne umorzenie należności celnych.
- (47) Jak zauważono w motywie 31 powyżej, z powodu sytuacji przedsiębiorstwa Reliance opisanej dalej w motywie 43 powyżej, konsumpcja materiałów do produkcji zgłaszana jest na podstawie norm SION. Podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu przeprowadzonej przez Komisję Reliance nie przedstawiło Komisji dodatku 23 dotyczącego produktu objętego postępowaniem. Taki dodatek 23 został przekazany Komisji dopiero za pośrednictwem rządu Indii po zakończeniu wizyt weryfikacyjnych przeprowadzonych w siedzibach Reliance i rządu Indii. Jak wynika z dodatku 23, poświadczenie niezależnego audytora zawiera zastrzeżenie, że „skontrolowana faktycznie zużyta ilość określona została na podstawie ewidencji kosztów przedsiębiorstwa”. Komisja nie znalazła dowodów jakiegokolwiek audytu przeprowadzonego przez rząd Indii w odniesieniu do informacji przedstawionych w dodatku 23, ani w związku z PET, ani żadnym innym produktem wytwarzanym przez Reliance. W tych okolicznościach Komisja nie zgadza się, że funkcjonuje odpowiedni proces monitorowania. Wreszcie, jak wspomniano w motywie 34 powyżej, same normy SION nie mogą stanowić mechanizmu weryfikacyjnego faktycznego zużycia, gdyż projekt tych standardowych norm nie daje rządowi Indii możliwości odpowiednio dokładnej weryfikacji ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczonej na wywóz. W związku z tym, z powodów określonych w niniejszym motywie, Komisja nie zgadza się z twierdzeniem, że AAS należy uznać za system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji dopuszczalny zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (48) Reliance zauważyło również, że od lipca 2014 r. cło przywozowe na reformaty spadło z 10 % do 2,5 %. Ponieważ korzyści z AAS obliczono na podstawie utraconych należności celnych przywozowych, Reliance twierdziło, że zmiana ta, jako że ma trwały charakter, powinna być uwzględniona w obliczeniu korzyści odniesionej w ramach programu.
- (49) Komisja zauważa, że zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego, wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w trakcie okresu objętego dochodzeniem w celu subsydiowania. Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zmiany, które wystąpiły po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, mogą być

brane pod uwagę wyłącznie w przypadku, gdy subsydiów lub subsydia zostaną wycofane lub wykazano, że subsydia nie przyniosą eksporterom żadnej korzyści. W tym przypadku nie ma to miejsca.

- (50) Rząd Indii argumentował, że Komisja uwzględniła korzyści zarówno z AAS, jak i z DDS, w przypadku tych samych transakcji wywozowych. Rząd Indii zauważył, że przedsiębiorstwo może korzystać z AAS w odniesieniu do przywozu materiałów do produkcji PET, ale później dokonywać wywozu części PET na podstawie DDS. W tej sytuacji przedsiębiorstwo byłoby zobowiązane do dokonania innych wywozów z tytułu niezapłaconych należności celnych za materiały do produkcji. Rząd Indii argumentował, że jeśli w tej sytuacji Komisja zobowiązana była obliczyć korzyść na podstawie całkowitych należności celnych przywozowych niezapłaconych w ramach AAS w odniesieniu do materiałów do produkcji oraz całkowitego zwrotu ceł z tytułu wywozu w ramach DDS, spowodowałoby to podwójne naliczenie korzyści.
- (51) Komisja zauważa, że argument rządu Indii opiera się na założeniu, że korzyść z AAS została obliczona jedynie na podstawie przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a korzyść w ramach DDS na podstawie wywozu. Jednakże jak wyjaśniono w motywie 40 powyżej, korzyść w ramach AAS obliczono na podstawie wywozu PET w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oraz utraconych należności celnych od przywozu, do którego uprawnia ten wywóz. W tej sytuacji podwójne naliczenie jest niemożliwe. Komisja zauważa również, że z powodu możliwości dostępnych w ramach tego programu, tj. przywozu materiałów do produkcji w ramach jednego programu oraz wywozu gotowych produktów w ramach innego, wykazano, że metoda zastosowana przez Komisję była odpowiednia do dokładnego obliczenia korzyści w ramach AAS. Pokazuje to również brak możliwości śledzenia faktycznego sposobu wykorzystania materiałów do produkcji, co dodatkowo świadczy o tym, że AAS nie należy uznawać za system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji dopuszczalny zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (52) Wreszcie, Reliance stwierdziło, że ponieważ AAS i DDS wzajemnie się wykluczają, korzyści w ramach tych programów można by obliczyć wyłącznie dla dotyczących ich ilości, wykorzystując średnie korzyści, które można uzyskać za pomocą AAS i DDS.
- (53) Jak zauważyło Reliance w swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń, Komisja obliczyła korzyści w ramach tych dwóch programów na podstawie całkowitej ilości produktu objętego postępowaniem wywozowego z Indii. Ta metodyka jest zgodna z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 51 powyżej, metoda zastosowana przez Komisję w celu obliczenia korzyści w ramach AAS i DDS uwzględnia wzajemną wyłączość tych dwóch programów. Argument Reliance zostaje zatem odrzucony.

3.3. Program ceł zwrotnych (DDS)

- (54) Komisja ustaliła, że wnioskodawcy korzystali z programu DDS podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

3.3.1. Podstawa prawna

- (55) Szczegółowy opis DDS znajduje się w zasadach zwrotu należności celnych i podatku akcyzowego z 1995 r. zmienionych kolejnymi zawiadomieniami.

3.3.2. Kwalifikowalność

- (56) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.3.3. Praktyczne zastosowanie

- (57) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o zwrot kwoty cła, która jest obliczana jako procent od wartości FOB produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki zwrotu cła zostały ustalone przez rząd Indii dla szeregu produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Są one ustalone na podstawie średniej ilości lub wartości materiałów użytych jako komponentu podczas wytwarzania produktu i średniej kwoty ceł

zapłaconej od tych komponentów. Są one stosowane niezależnie od tego, czy cła przywózowe zostały rzeczywiście zapłacone. Stawka DDS w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w ODP wynosiła 3,9 % wartości FOB do dnia 21 września 2013 r., a po tym terminie – 3 %.

- (58) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. Z chwilą wprowadzenia danych o przesyłce do serwera celnego (ICEGATE) następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo przewozowe informacji wywozowej (Export General Manifest – EGM) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny, zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze bądź to bezpośredniego przelewu na konto bankowe eksportera bądź też polecenia zapłaty.
- (59) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (BRC). Dokument ten można dostarczyć po tym, jak kwota zwrotu została wypłacona, jednak rząd Indii odzyska wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi BRC w podanym terminie.
- (60) Kwota zwrotu może być wykorzystana w dowolnym celu.
- (61) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kwota zwrotu należności celnych może być księgowana na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego.

3.3.4. Wnioski dotyczące programu DDS

- (62) W ramach DDS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Tzw. kwota zwrotu należności celnych stanowi wkład finansowy ze strony rządu Indii ponieważ ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych. Nie ma ograniczeń co do sposobu wykorzystania tych funduszy. Ponadto kwota zwrotu należności celnych zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (63) Stawka zwrotu należności celnych za wywóz jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. Jednak mimo iż subsydlum określone jest jako zwrot należności celnych, program nie posiada cech dopuszczalnego systemu zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Płatności w gotówce na rzecz eksportera nie są związane z rzeczywistymi płatnościami należności celnych za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego wyrównaniu ceł przywózowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców.
- (64) Płatność, która ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych w następstwie wywozu dokonywanego przez eksporterów, należy traktować jako bezpośrednią dotację od rządu Indii uwarunkowaną wynikami wywozu, i tym samym jest uważana za szczególną i stanowiącą podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (65) W świetle powyższego stwierdza się, że DDS stanowi podstawę środków wyrównawczych.

3.3.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (66) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w kontekście kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co ustalono w trakcie dochodzenia przeglądowego. W tym kontekście Komisja uznała, że przeniesienie korzyści na odbiorcę dokonuje się w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii jest prawnie zobowiązany do wypłaty kwoty zwrotu, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko władze celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający, między innymi, kwotę zwrotu przyznaną w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozu, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści z DDS jako sumy kwot zwrotu przyznanych na transakcje eksportowe dokonane w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

- (67) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wspomniane kwoty subsydium zostały przydzielone ponad łączną wartość obrotów z wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było udzielane w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (68) Komisja ustaliła w ten sposób, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosły 3,27 % dla Dhunseri i 1,09 % dla Reliance.

3.3.6. Uwagi dotyczące ostatecznych ustaleń

- (69) Reliance zauważyło, że korzyść w ramach DDS została obniżona z 3 % do 2,4 % po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Reliance stwierdziło, że wobec tego, że zmiana ta ma trwały charakter, powinna zostać uwzględniona przy obliczaniu korzyści w ramach DDS. Reliance twierdzi również, że korzyść obliczona na podstawie DDS powinna zostać ograniczona do nadwyżki korzyści uzyskanej przez Reliance, jako że DDS powinien być traktowany jako dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (70) Co się tyczy zmniejszenia korzyści w ramach DDS, Komisja zauważa, że zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego, wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w trakcie okresu objętego dochodzeniem w celu subsydiowania. Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zmiany, które wystąpiły po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, mogą być brane pod uwagę tylko, jeśli subsydium lub subsydia zostaną wycofane lub wykazano, że subsydia nie przynoszą eksporterom żadnej korzyści. Nie jest tak w przypadku obecnego dochodzenia, a zatem argument ten należy odrzucić.
- (71) W odniesieniu do twierdzenia, że DDS powinien być traktowany jako dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, nie wysunięto dalszych argumentów na poparcie tego twierdzenia. Przytoczone twierdzenie zostaje zatem odrzucone.

3.4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

- (72) Komisja ustaliła, że Reliance uzyskało zwolnienia w ramach EPCGS, które może wykorzystać w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.4.1. Podstawa prawna

- (73) Szczegółowy opis „EPCGS” znajduje się w rozdziale 5 „FTP 09-14” oraz w rozdziale 5 „HOP I 09-14”.

3.4.2. Kwalifikowalność

- (74) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

3.4.3. Praktyczne zastosowanie

- (75) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu rząd Indii wystawia po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty zezwolenie EPCGS. W programie przewidziano obniżoną stawkę cła przywozowego wynoszącą 3 %, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby spełnić zobowiązanie wywozowe, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w danym okresie. Zgodnie z FTP 09-14 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach EPCGS ze stawką celną 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy.

- (76) Posiadacze zezwolenia w ramach EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z bezcłowego przywozu komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również wystąpić o wypłatę premii eksportowej w związku z dostarczeniem przeznaczonych na eksport dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia EPCG.

3.4.4. Wnioski dotyczące programu EPCGS

- (77) W ramach EPCGS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja cła stanowi finansowy wkład rządu Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Dodatkowo obniżenie cła przynosi korzyść eksporterowi, gdyż w ten sposób zaoszczędzona na przywozie kwota poprawia płynność przedsiębiorstwa.
- (78) Ponadto korzystanie z EPCGS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich pozwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i wymagający zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (79) EPCGS nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu cła zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra inwestycyjne nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I lit. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

3.4.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (80) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Kwota subsydium za okres objęty dochodzeniem przeglądowym została obliczona poprzez podzielenie łącznej kwoty niezapłaconych należności celnych przez okres amortyzacji. Tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w tym czasie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem była właściwa dla tego celu. W przypadkach uzasadnionych roszczeń niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, aby w liczniku otrzymać kwotę subsydium.
- (81) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium przydzielona do wysokości obrotu w eksporcie produktu objętego postępowaniem podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym została określona jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od prowadzenia działalności eksportowej i nie było udzielane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych czy transportowanych towarów.
- (82) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopa subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła dla Reliance 0,43 %.

3.5. Program „Focus Market” („FMS”)

- (83) Komisja ustaliła, że wnioskodawcy korzystali z programu FMS podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

3.5.1. Podstawa prawna

- (84) Szczegółowy opis „FMS” znajduje się w pkt 3.14 FTP 09-14 oraz w pkt 3.8 HOP I 09-14.

3.5.2. Kwalifikowalność

- (85) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.5.3. Praktyczne zastosowanie

- (86) W tym programie wywóz wszystkich produktów, obejmujący wywóz PET, do państw wymienionych w tabelach 1 i 2 w dodatku 37(C) dokumentu „HOP I 09-14” kwalifikuje się do objęcia kredytem celnym odpowiadającym 3 % wartości FOB. Od dnia 1 kwietnia 2011 r. wywóz wszystkich produktów do państw wymienionych w tabeli 3 w dodatku 37(C) („Special Focus Markets”) może być objęty kredytem celnym odpowiadającym 4 % wartości FOB. Niektóre rodzaje działalności wywozowej są wyłączone z programu, np. wywóz towarów przywiezionych lub przeladowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót w wywozie podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych.
- (87) Kredyty celne w ramach FMS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 24 miesięcy od daty wydania zaświadczenia o uprawnieniach do odpowiedniego kredytu. Mogą być one wykorzystane do uiszczenia należności celnych z tytułu późniejszego przywozu dowolnych materiałów do produkcji lub towarów, włącznie z dobrami inwestycyjnymi.
- (88) Zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest wydawane w porcie, z którego dokonany został wywóz, po dokonaniu wywozu lub wysyłki towarów. Jeśli skarżący dostarczy władzom kopie całej odpowiedniej dokumentacji wywozowej (np. zamówień na wywóz, faktur, dokumentów przewozowych, zaświadczeń banku o dokonaniu wywozu), rząd Indii nie może już odmówić przyznania kredytu celnego.

3.5.4. Wnioski dotyczące programu FMS

- (89) Program FMS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach FMS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z uzyskiwanych przez te władze ceł, które w przeciwnym przypadku byłyby należne. Ponadto kredyt celny w ramach FMS zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (90) Poza tym korzyści w ramach FMS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu i tym samym są uważane za szczególnie i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (91) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady systemu ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Nie istnieje żaden system ani procedura służące potwierdzeniu, które materiały są zużywane w procesie produkcyjnym wywozonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu FMS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek materiałów. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie materiały do produkcji ze źródeł lokalnych i nie przywożą żadnych towarów, które można użyć jako materiały do produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu FMS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych w ramach FMS w celu przywozu dóbr inwestycyjnych, choć dobra inwestycyjne nie wchodzi w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji określonych w pkt (i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia produktów wywożonych.

3.5.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (92) Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona na podstawie korzyści, co do których ustalono, że odbiorca uzyskał je podczas ODP, zaksięgowanych przez wnioskodawców na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została powiązana z wartością obrotu w wywozie produktu objętego postępowaniem podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane poprzez odniesienie do wyprodukowanych, wywożonych czy przewożonych ilości.
- (93) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosły 0,41 % dla Dhunseri i 1,16 % dla Reliance.

3.5.6. Wycofanie i zastąpienie FMS

- (94) W dniu 1 kwietnia 2015 r. Rząd Indii opublikował nowe FTP 2015–2020. W nowym FTP, FMS, wraz z czterema innymi programami, zostaje zastąpiony przez program Merchandise Export Incentive Scheme („MEIS”). MEIS nie stosuje się do wywozu produktu objętego postępowaniem, ponieważ PET nie są wymienione w wykazie zgłoszonych produktów. Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie należy wprowadzać środków w odniesieniu do tego programu subsydiowania.

3.6. Program „Focus Product” („FPS”)

- (95) Komisja ustaliła, że wnioskodawcy korzystali z programu FPS podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym.

3.6.1. Podstawa prawna

- (96) Szczegółowy opis programu został zawarty w pkt 3.15–3.17 FTP 09-14 i w rozdziałach 3.9–3.11 „HOP I 09-14”.

3.6.2. Kwalifikowalność

- (97) Zgodnie z pkt 3.15.2 FTP 09-14 eksporterzy produktów wymienionych w załączniku 37D do „HOP I 09-14” kwalifikują się do tego programu.

3.6.3. Praktyczne zastosowanie

- (98) Eksporter produktów wymienionych w wykazie załącznika 37D do „HOP I 09-14” może wystąpić o świadectwo dotyczące kredytu celnego w ramach programu FPS wynoszącego 2 % lub 5 % wartości FOB wywozu. Produkt objęty postępowaniem jest wymieniony w tabeli 1 załącznika 37D i jest uprawniony do stawki kredytu celnego w wysokości 2 %.
- (99) Program FPS jest programem wywozowym *ex post*, tj. przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu, aby kwalifikować się do uzyskania korzyści w ramach tego programu. W związku z tym przedsiębiorstwo składa wniosek on-line do odpowiednich organów wraz z kopiami zamówienia na wywóz i faktury, bankowym potwierdzeniem dokonania opłat dotyczących wniosku, kopią dokumentów przewozowych i zaświadczeniem banku o otrzymaniu płatności lub zaświadczeniem otrzymania waluty obcej z zagranicy, w przypadku bezpośredniej negocjacji dokumentów. W sytuacji, gdy oryginalny egzemplarz dokumentów przewozowych lub zaświadczeń banku o dokonaniu wywozu został przedłożony w celu ubiegania się o korzyści w ramach innego programu, przedsiębiorstwo może przedłożyć poświadczony przez siebie kopie, wskazując organy, u których złożono oryginalne egzemplarze. Wniosek on-line o kredyty w ramach programu FPS może objąć maksymalnie 50 dokumentów przewozowych.
- (100) Komisja stwierdziła, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kredyty w ramach FPS mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego, po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego. Środki te mogą być przeznaczone na zapłatę należności celnych związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych i towarów, w stosunku do których istnieją ograniczenia przywozowe. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach FPS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 24 miesięcy od daty wydania.

3.6.4. Wnioski dotyczące programu FPS

- (101) W ramach FPS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt przekazany z programu FPS stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ zostanie ostatecznie wykorzystany na wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychody rządu Indii uzyskiwane z tytułu cła, które byłoby należne w przeciwnym wypadku. Ponadto kredyty w ramach programu FPS przynoszą korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (102) Poza tym korzyści w ramach programu FPS są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu i tym samym są uważane za szczególnie i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (103) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych bez cła w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywożonego produktu lub stwierdzeniu nadwyżki powstałych należności celnych przywózowych w rozumieniu załącznika I pkt i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z FPS niezależnie od tego, czy sprowadza jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie dokonywali przywozu żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu FPS.

3.6.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (104) Zgodnie z art. 3 pkt 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w trakcie okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią eksportowy dokument przewozowy, określający między innymi wysokość kredytu przyznanego w ramach programu FPS w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozowej, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego Komisja za właściwe uznaje dokonanie wyceny korzyści z programu FPS jako sumy kredytów przyznanых na transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (105) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopy subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosły 1,66 % dla Dhunseri i 1,27 % dla Reliance.

3.6.6. Wycofanie i zastąpienie FPS

- (106) W dniu 1 kwietnia 2015 r. Rząd Indii opublikował nowe FTP 2015–2020. W nowym FTP, FPS, wraz z czterema innymi programami, zostaje zastąpiony przez program Merchandise Export Incentive Scheme („MEIS”). MEIS nie stosuje się do wywozu produktu objętego postępowaniem, ponieważ PET nie są wymienione w wykazie zgłoszonych produktów. Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie należy wprowadzać środków w odniesieniu do tego programu subsydiowania.

3.7. System motywowania do dodatkowego wywozu („IEIS”)

- (107) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo Dhunseri korzystało z programu IEIS podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

3.7.1. Podstawa prawna

- (108) Szczegółowy opis programu IEIS znajduje się w rozdziale 3 pkt 3.14.4 FTP i w rozdziale 3 pkt 3.8.3 HOP I 09-14.

3.7.2. Kwalifikowalność

- (109) Program jest dostępny dla eksporterów, którzy dokonywali wywozu w trakcie roku budżetowego 2011-12 i roku budżetowego 2012-13.

3.7.3. Praktyczne zastosowanie

- (110) Celem programu jest zachęcanie do dodatkowego wywozu. Program dotyczy konkretnych regionów i obejmuje wywóz do USA, Europy i Azji, a także 53 państw Ameryki Łacińskiej i Afryki.

- (111) Eksporter byłby uprawniony do świadectwa dotyczącego kredytu celnego w wysokości 2 % z tytułu dodatkowego wzrostu wartości FOB wywozu osiągniętego w ciągu roku budżetowego w porównaniu z poprzednim rokiem budżetowym. Eksporter powinien przedłożyć swój wniosek o przyznanie korzyści na koniec danego roku budżetowego. Wysokość świadczenia jest obliczana na podstawie całkowitej wielkości obrotów z wywozu osiągniętych przez eksportera. Świadczenie dotyczące kredytu celnego obliczane i przyznawane na tej podstawie jest zbywalne bez ograniczeń. Takie świadectwo może być również wykorzystane w przypadku krajowych źródeł zaopatrzenia i do zapłaty podatku od usług.

3.7.4. Wnioski dotyczące programu IEIS

- (112) Program IEIS zapewnia uzyskanie subsydiów w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt przekazany z programu IEIS stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ zostanie ostatecznie wykorzystany na wyrównanie należności celnych przywózowych, tym samym zmniejszając przychody rządu Indii uzyskiwane z tytułu cła, które byłyby należne w przeciwnym wypadku. Dodatkowo kredyty w ramach programu IEIS przynoszą korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (113) Ponadto, środki w ramach IEIS są uwarunkowane na mocy prawa wynikami eksportu, i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (114) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie jest zgodny z przepisami określonymi w załączniku I lit. i), w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i w załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych bez cła w procesie produkcji, a kwota przyznanego kredytu nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywożonego produktu lub stwierdzeniu nadwyżki powstałych należności celnych przywózowych w rozumieniu załącznika I pkt i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu IEIS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywają wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie dokonują przywozu żadnych towarów, których można by użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu IEIS.

3.7.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (115) Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych na podstawie korzyści przyznanej odbiorcy, która zgodnie z ustaleniami występowała w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium przydzielona do wysokości obrotu w eksporcie produktu objętego postępowaniem podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym została określona jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od prowadzenia działalności eksportowej i nie było udzielane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych czy transportowanych towarów.
- (116) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopa subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła dla Dhunseri 0,74 %.

3.7.6. Uwagi dotyczące ujawnienia ostatecznych ustaleń

- (117) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń Dhunseri stwierdziło, że program wygasł i nie został ponownie wprowadzony w nowym FTP na lata 2015–2020.
- (118) Komisja potwierdziła, że program nie został ponownie wprowadzony w nowym FTP i że, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, żaden środek nie powinien zatem zostać nałożony w odniesieniu do IEIS. Komisja zmieniła odpowiednio łączną stopę subsydiowania mającą zastosowanie do Dhunseri.

3.8. Program „Income Tax Incentive for Research and Development” („ITIRAD”)

- (119) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo Reliance korzystało z programu ITIRAD podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

3.8.1. Podstawa prawna

- (120) Szczegółowy opis ITIRAD podano w sekcji 35(2AB) UPD.

3.8.2. Kwalifikowalność

- (121) Przedsiębiorstwa zaangażowane w przemysł biotechnologiczny lub dowolną branżę wytwórczą zajmującą się produkcją jakiegokolwiek artykułu lub rzeczy, niebędących artykułami lub rzeczami znajdującymi się w wykazie na jedenastej liście koncesyjnej, są uprawnione do otrzymywania korzyści w ramach powyższego programu. Program obejmuje przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją PET.

3.8.3. Praktyczne zastosowanie

- (122) Dla wszelkich wydatków (innych niż koszt gruntu lub budynku) ponoszonych na badania własne oraz na urządzenia wspierające rozwój zatwierdzone przez Departament Nauki i Badań Przemysłowych rządu Indii, dla celów podatku dochodowego dozwolone jest potrącenie sumy równej 200 % kosztów faktycznie poniesionych.

3.8.4. Wnioski dotyczące programu ITIRAD

- (123) ITIRAD zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Odliczenie od podatku zgodnie z sekcją 35 (2AB) ITA stanowi finansowy wkład wnoszony przez rząd Indii, ponieważ obniża to dochód rządu z podatku dochodowego, który w przeciwnym razie byłby należny. Dodatkowo, redukcja podatku dochodowego jest świadczeniem korzyści na rzecz przedsiębiorstwa, ponieważ poprawia jego płynność finansową.
- (124) Sformułowanie użyte w sekcji 35(2AB) UPD dowodzi, że ITIRAD jest szczególny *de iure* w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i dlatego stanowi podstawę zastosowania środków wyrównawczych. Warunki kwalifikowania dla tego programu nie są regulowane obiektywnymi kryteriami, które są neutralne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Korzyści wynikające z tego programu są dostępne jedynie dla niektórych gałęzi przemysłu, gdyż rząd Indii nie udostępnił tego programu wszystkim sektorom. Takie ograniczenie ma charakter szczególny, ponieważ kategoria „grupa gałęzi przemysłu” wymieniona w art. 4 ust. 2 rozporządzenia podstawowego jest synonimem ograniczenia sektorów. Ograniczenie to nie ma charakteru gospodarczego i nie stosuje się horyzontalnie, np. w stosunku do liczby zatrudnionych lub rozmiaru przedsiębiorstwa.

3.8.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (125) Kwotę subsydium obliczono na podstawie różnicy pomiędzy należnym podatkiem dochodowym za okres dochodzenia w przypadku, gdyby zastosowano się do przepisów sekcji 35(2AB) UPD, a podatkiem należnym w przypadku niezastosowania się do tych przepisów. Subsydium to odnosi się do całości sprzedaży, krajowej i eksportowej, produktu objętego postępowaniem. W związku z tym kwota subsydium (licznik) została przydzielona ponad obrót przedsiębiorstwa wygenerowany w związku z produktem objętym postępowaniem podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (126) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopa subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła dla Reliance 0,04 %.

3.8.6. Uwagi dotyczące ujawnienia ostatecznych ustaleń

- (127) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń, Reliance argumentowało, że, pomimo stwierdzenia powyżej, ITIRAD dotyczy całej sprzedaży produktu objętego postępowaniem, Komisja podczas obliczania stopy subsydiowania dla programu wykorzystała jako mianownik wyłącznie sprzedaż eksportową produktu objętego postępowaniem.
- (128) Po przeanalizowaniu tej uwagi Komisja ponownie odpowiednio obliczyła stopę subsydiowania. Komisja ustaliła w ten sposób, że stopa subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła dla Reliance 0,01 %.

3.9. Program „West Bengal Incentive 1999” („WBIS 1999”)

- (129) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo Dhunseri korzystało z programu WBIS 1999 podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

3.9.1. Podstawa prawna

- (130) Szczegółowy opis tego programu stosowanego przez rząd Bengal Zachodniego znajduje się w komunikacie nr 580-CI/H Departamentu Handlu i Przemysłu rządu Bengal Zachodniego z dnia 22 czerwca 1999 r.

3.9.2. Kwalifikowalność

- (131) Do uzyskania korzyści w ramach tego programu kwalifikują się przedsiębiorstwa zakładające nowe zakłady przemysłowe lub rozbudowujące na szeroką skalę zakłady już istniejące w regionach zacofanych. Istnieje jednak wyczerpujący wykaz niekwalifikujących się gałęzi przemysłu (negatywny wykaz gałęzi przemysłu), który uniemożliwia przedsiębiorstwom działającym w określonych obszarach korzystanie z tych zachęt.

3.9.3. Praktyczne zastosowanie

- (132) Stan Bengal Zachodni udziela kwalifikującym się przedsiębiorstwom przemysłowym zachęt w formie szeregu korzyści, w tym zwolnienia z centralnego podatku od sprzedaży („CST”) i umorzenia centralnego podatku VAT („CENVAT”) od sprzedaży wyrobów gotowych, aby promować rozwój przemysłowy zacofanych gospodarczo obszarów tego stanu.
- (133) W ramach omawianych programów przedsiębiorstwa muszą inwestować w rejonach zacofanych. Takie obszary, odpowiadające określonym jednostkom terytorialnym w Bengalu Zachodnim, są sklasyfikowane pod względem rozwoju gospodarczego w różnych kategoriach, a równocześnie istnieją obszary rozwinięte wykluczone z programu zachęt. Głównymi kryteriami dla ustalenia kwoty zachęt jest wielkość inwestycji oraz rejon, w którym przedsiębiorstwo jest lub będzie zlokalizowane.

3.9.4. Wnioski dotyczące programu WBIS 1999

- (134) W omawianym programie zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Stanowi on wkład finansowy rządu Bengalu Zachodniego, ponieważ przyznane zachęty, w omawianym przypadku zwolnienie CST i umorzenie CENVAT od sprzedaży wyrobów gotowych, obniżają dochody z podatków, które w innym przypadku byłyby należne. Dodatkowo takie zachęty stanowią korzyść na rzecz przedsiębiorstwa, ponieważ poprawiają jego sytuację finansową przez to, że podatki, które w innym przypadku byłyby należne, nie podlegają zapłacie.
- (135) Co więcej, niniejszy program jest regionalnie szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) oraz art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest on dostępny wyłącznie dla niektórych przedsiębiorstw, które zainwestowały w obrębie określonych obszarów geograficznych podlegających jurysdykcji stanu przyznającego. Program ten nie jest dostępny dla przedsiębiorstw zlokalizowanych poza tymi obszarami i, dodatkowo, poziom świadczenia jest zróżnicowany w zależności od rozpatrywanego obszaru.
- (136) WBIS 1999 stanowi zatem podstawę środków wyrównawczych.

3.9.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (137) Kwota subsydium została obliczona na podstawie wielkości podatku od sprzedaży i centralnego podatku VAT od sprzedaży wyrobów gotowych, które byłyby normalnie należne w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, lecz które pozostały niezapłacone zgodnie z omawianym programem. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została następnie przydzielona ponad łączną sprzedaż zrealizowaną w okresie dochodzenia, stanowiącą odpowiedni mianownik, ponieważ subsydem nie jest uzależnione od dokonania wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (138) Na podstawie powyższego Komisja ustaliła, że stopa subsydiowania w odniesieniu do tego programu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniosła dla Dhunseri 0,09 %.

3.9.6. Wygaśnięcie uprawnienia do uzyskiwania korzyści na podstawie WBIS 1999

- (139) Dhunseri kwalifikowało się do korzystania z programu przez jedenaście lat po zakończeniu kwalifikowalnej rozbudowy zdolności produkcyjnych na dużą skalę. Uprawnienie to wygasło w maju 2014 r. i nie zostały odnowione. Od tego czasu program nie przynosi żadnej korzyści przedsiębiorstwu Dhunseri.
- (140) Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie należy wprowadzać środków w odniesieniu do tego programu subsydiowania.

4. KWOTA SUBSYDIÓW STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

- (141) Komisja przypomina, że margines subsydiowania ustalony dla Dhunseri rozporządzeniem Rady (WE) nr 1645/2005 wynosił 13,9 %, a margines subsydiowania ustalony dla Reliance rozporządzeniem Rady (WE) nr 906/2011 wynosił 10,7 %.
- (142) Podczas obecnego częściowego przeglądu okresowego Komisja ustaliła kwotę subsydiów wyrównawczych, wyrażoną *ad valorem*, w wysokości 3,2 % dla Dhunseri i 6,2 % dla Reliance.

Tabela 1

Stopy subsydiowania dla poszczególnych programów objętych środkami wyrównawczymi

	AAS	DDS	EPCGS	ITIRAD	SUMA
Dhunseri	—	3,27 %	—	—	3,2 %
Reliance	4,67 %	1,09 %	0,43 %	0,01 %	6,2 %

- (143) Komisja przypomina, że obowiązujące obecnie środki wyrównawcze wprowadzone względem przywozu PET z Indii, mają postać ceł specyficznych. Komisja ustaliła specyficzne cło wyrównawcze w wysokości 35,69 EUR/tonę dla Dhunseri i 69,39 EUR/tonę dla Reliance.

5. TRWAŁY CHARAKTER ZMIANY OKOLICZNOŚCI DOTYCZĄCYCH SUBSYDIOWANIA

- (144) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy nastąpiła istotna zmiana okoliczności dotyczących udzielania subsydiów w ODP.
- (145) Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wnioskodawcy nadal korzystali z subsydiowania podlegającego środkom wyrównawczym przyznanego przez rząd Indii. Ponadto stopy subsydiowania ustalone w wyniku obecnego przeglądu są niższe niż stopy ustalone odpowiednio w rozporządzeniu (WE) nr 1645/2005 i rozporządzeniu (WE) nr 906/2011. Nie ma dostępnych dowodów na to, że w niedalekiej przyszłości przedsiębiorstwo zaprzestanie stosowania tych programów lub że zostaną wprowadzone nowe programy.
- (146) Jako że wykazano, że wnioskodawca korzysta z subsydiowania niższego niż wcześniej i że prawdopodobnie nadal będzie otrzymywał subsydia o wysokości niższej niż ta ustalona w toku ostatniego dochodzenia przeglądownego, należy stwierdzić, że dalej stosowane obowiązujące środki są wyższe od stanowiących podstawę środków wyrównawczych subsydiów, które powodują szkodę, i że poziom tych środków należy odpowiednio zmienić, tak by odzwierciedlał nowe ustalenia.

6. ZMIANA NAZWY JEDNEGO Z WNIOSKODAWCÓW

- (147) Dhunseri poinformowało Komisję, że w dniu 1 kwietnia 2014 r., w wyniku reorganizacji, jego nazwa została zmieniona na Dhunseri Petrochem Limited.
- (148) Przedsiębiorstwo stwierdziło, że reorganizacja i zmiana nazwy nie ma istotnego wpływu na obecny przegląd, ponieważ przedsiębiorstwo posiadało już oddziały działające w branży herbacianej i petrochemicznej jako dwie odrębne jednostki w ramach przedsiębiorstwa, prowadzące dwa odrębne zestawy rachunków.
- (149) Komisja zbadała przedłożone informacje i stwierdziła, że zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie ma wpływu na bieżące ustalenia.

7. OFERTY ZOBOWIĄZANIA CENOWEGO

- (150) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwa Dhunseri i Reliance przedstawiły oferty zobowiązania cenowego. Obie te propozycje zostały odrzucone, jako że charakter subsydiowania tworzy sytuację, w której zastosowanie zobowiązania w zakresie minimalnej ceny importowej doprowadziłoby do zwiększonego subsydiowania. Wynika to z faktu, że poziom subsydiowania w ramach DDS, który jest stosowany przez oba przedsiębiorstwa, zależy od wartości FOB produktów wywożonych w ramach tego programu. Ponadto struktura zarówno przedsiębiorstw, jak i ich grup, uniemożliwiłaby skuteczne monitorowanie zobowiązania.
- (151) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odpowiedni wiersz w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 461/2013, dotyczący Dhunseri Petrochem & Tea Limited, otrzymuje brzmienie:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
„Indie	Dhunseri Petrochem Limited	35,69	A585”

Odpowiedni wiersz w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 461/2013, dotyczący Reliance Industries Limited, otrzymuje brzmienie:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
„Indie	Reliance Industries Ltd	69,39	A181”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).